

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

25. De actibus internis fraternæ Charitatis perfectè exercendis,
oppositisq[ue] defectibus fugiendis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

est, insurgat, & non potius paternam manum Dei, id iusto iudicio permittentis, cum Dauide, dum à Semei maleficeretur, reuerenter suspiciat? Feruens desiderium quævis proximorum onera portandi, intuitu omnia hæc permitteatis Dei.

2. Reg. 15.

De actibus internis fraternali charitatis XXV.

perfectè eliciendis, oppositisq;
defectibus fugiendis.

I. Expende quo pacto queant perfectè elici præcipui actus interni fraternali charitatis, (qui sunt hi triples: 1. Velle proximis propter Deum vera bona singulis conuenientia. 2. Nolle ijsdem vera mala. 3. Velle supportare in charitate illorum onera.) Nimirum 1. *Latissimè* erga omnes proximos, quoad omnia obiecta charitatis, quoad omnes occasiones & modos prædictos actus exercendi. 2. *Purissimè* quoad intentionem amoris & honoris Dei, nō proprij commodi. 3. *Intensissimè* quoad flagrantissimum dilectionis affectum, & intensissimum omnium virium mentis & corporis conatum. 4. *Constantissimè* inter quasvis ingratitudinum, molestiarum, iniuriarum à proximis tolerandarum tempestas.

pestates. s. *Insatiabilissimè quoad sublimiora perfectius eliciendi desideria.* Quām facili negotio, quām ingenti merito sic possent diuina aspirare gratia frequentari? His ponderatis prolixius hi triplices actus, vel aliqui eorum insinuato modo poterunt exerceri, his similibusve suspirijs: o Deus, qui homines ad imaginem tuam conditos, tanto pretio redemptos, ad tantam gloriam, ni ipsi obstant, euenidos, tam ardenter diligis, & ab omnibus diligi cupis, deudero in hoc sanctissimæ tuæ gratificari voluntati: sed pro dignitate id præstare me non posse agnōisco. Omni ergo saltem quo possum modo, omnes omnino proximos, etiam inimicos tanquam actu, vel saltem potentia per gratiam carissimos filios tuos, cœlestis regni hæc des, diuinitatis tuæ consortes intimo amore complector: ijsq; saevo omnia vera bona supernaturalia, uti peccatorum veniam, gratiam, perseverantiam, animæ corporisque gloriam: Et omnia naturæ & fortunæ bona, quantum illis conducunt ad finem suum ultimum iuxta tuum beneplacitum. Gaudeo de ijs quæ habent, non secus ac si ego haberem, tibiique pro his gratias.

mas ago: ea quæ non habent, ijsdem
animitus opto, & quæ possum pro
modulo meo procurare desidero. 2.
Doleo de omnibus malis spiritualibus
& corporalibus omnium peccatorum
& afflictorum, tanquam de proprijs, à
quibus opto eos liberari, ijsque prout
possum, cupio opitulari. 3. Omnia
omnium proximorū ceu filiorum tuo-
rum & fratribus meorum onera, omnes
defectus tam naturales quam morales
corporis & animæ, culpabiles & incul-
pabiles, omnes molestias & iniurias, si
quas mihi ab ijs inferri contigerit, &
quo, patienti, hilariique animo, cum
debita commiseratione supportare,
prout potero excusare, & obsequijs
compensare medullitus desidero. At-
que hos omnes affectus & desideria
quauis occasione oblata frequentare
cupio, ac propono, non intuitu vñius
respectus humani, aut proprij emolu-
menti, sed vnius amoris & beneplaciti
tui: toto affectu intimorum præcor-
diorum meorum: Constanter omnibus
difficultatibus perruptis, tota vita, er-
ga omnes etiam maleuolos, quicquid
molestiarum, iniuriarumque mihi ab
ijs obuenerit, sustinendum: Insuper
Insatiabili cū desiderio indies crebrius,

p.u-

purius, intensius, viriliusque circa res
magis arduas hos charitatis actus exer-
cendi. Utinam non solum corde meo,
sed omnium hominum cordibus, hos
sensus, affectusque; charitatis erga pro-
ximos sic frequentare possem! quod
non possum facto, desiderio suppleo.
Sed & haec imperfecta desideria sup-
plement perfectissimi omnium Sancto-
rum, maximè B. Virginis fraternalę di-
lectionis excessus, quos offero tibi, o
bone Iesu, in uione tuorum diuinissi-
morum simillium excessum infiniti
meriti. Utinam eosdem tecum omni
meliore modo tibi placito exerceant
nunc, semper exercuiscent, ac deinceps
exercerent omnes, maximè illi, pro
quibus ego solo, & tu me vis orare.

II. Quam eminenter omnes Sancti,
uti S. Ioannes Euangelista, alijque; cha-
ritate fraterna eximij, maximeque
B. Virgo, Mater pulchræ dilectionis,

hos actus internos tota vita frequen-
tarit: at quanto tandem eminentius
ille, qui de se ait: *Ignem veni mittere
in terram, & quid volo, nisi ut accendatur?*
Et quæ ineffabilis erga homines amor
è sinu Patris detraxit in uterum Virgi-
nis, & tam mira facere, tam dira pati
compulit usque; ad opprobrium crucis.
III.

Luc. 12.

III. Quinam defectus his charitatis actibus internis oppositi, & quomodo euitadi, quales sunt hi triples: 1. Vera bona naturalia & supernaturalia proximis à Deo collata inuidere, de ijs tristari: nolle eos in ijsdem acquirendis, augendis, conseruandisq; adiuuare, ex inuidia, ira, odio, amore propriæ excellentiæ. 2. Vera mala ijsdem fauere, de ijsdem gaudere, nec velle, nec cupere illa amoliri. 3. Oneira proximorum tam vera quam imaginaria nolle æquanimiter ferre, temere suspicari, iudicare, omnia in peiorum partem interpretari, optare par pari referre.

Quam facilè hæ omnes pessimæ affectiones possint supprimi, & extirpari, si supra posita fratrnæ dilectionis fundamenta seriò ponderentur, & in recenti memoria semper habeantur. Quis enim vel ynum horū defectuum deliberatè committere non exhorrescat, si cogitet, se dum peccat in proximum, peccare in Filium æterni Patris, in fratrem Christi, in Sponsam Spiritus sancti, imò in ipsum Christum, qui id quod proximo fit, sibi fieri asserit? Insuper si meminerit, quicquid à proximo sibi contigerit fieri, eius nutu aut

aut permissu fieri, sine quo nihil potest
fieri? Dolor de his defectibus exci-
tandus, & feruor eos emendandi &
compensandi concipiendus.

**XXVI. De externis fraternæ dilectionis actibus
piè exercendis, defectibus oppositus ca-
uendis, & Incitamentis.**

I. **E**xpende quomodo actus externi
fraternæ charitatis possint pie
exerceri, cuiusmodi sunt hi triplices:
1. Vultu, verbo, facto ipso demonstra-
re, nos proximis fauere vera bona, &
de ijs gaudere, insuper conari illos in
ijs, quæ non habent, acquirendis, pro
viribus, consilio & auxilio iuuare.
2. Simili modo ostendere, nulla vera
mala nos ijs fauere, aut de ijsdem gau-
dere, insuper illorum miserijs com-
pati, & eripere eosdem conari. 3. Blan-
do vultu, placido eloquio, pacato z-
nimo, reipsa omnia onera corundem
in charitate supportare, iniuriasque
beneficijs compensare. Hi omnes ex-
terni actus magno cum merito pote-
runt frequentari, si in ijs exercendis
fundamenta prædicta fraternæ dilec-
tionis pie subinde recolantur: si in-
terni affectus ijs correspondentes ad-
iungantur, si semper pura cum inten-
tione,